

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 10 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Kato. Tiskarni“, Vodničkove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 297.

V Ljubljani, v petek 27. decembra 1895.

Letnik XXIII.

Božični glasovi.

Letošnji božični članki, katere objavljajo razni listi po stari navadi ob tej slovesni priliki, glase se jako različno po stališču, katero zastopajo. „Narod“ n. pr. piše: „Tedad se je položil temelj nauku optimizma, nauku, ki razvedri našega duha in podkrepi naše upanje. Ta človeku nad vse prijazni nauk oznanja, da je človeštvo najlepši cvet stvarjenja, da je poklicano vladati in da kot vladar prirode stoji mnogo višje, nego je v starih vekih mislil. Nauk ta nas tolaži, da človek ni hudoben sam po sebi, nego da se le moti v spoznanju sveta in sebe in da boljše poznanje prirode, človeških pravic in dolžnostij osvobodi človeka od vsega hudega; da je torej človek po svojih moralnih podlagah boljši, nego li je bil poprej mislil. In konečno razveseljuje nas ta nauk z zagotovilom, da ljudje niso rojeni za trpljenje in mejsebojno nestrpnost, ampak za radost in mejsebojno ljubezen.“

„Edinost“ proslavlja Božič kot praznik resnice, želeč, naj milostni Bog vzbudi v slehernem srečo ljubezen do resnice; potem bomo srečni, kajti resnica je mati mejsebojne ljubezni in pravice.

„Neue Freie Presse“ se ogreva v božičnem članku za absolutizem, češ, čem dalje časa ima ljudstvo pravico sodelovati pri zakonodaji, tem manj se zdi da umeva, kako rabiti to svojo pravico. Od takega prevrata upa, da bo liberalna stranka imela svojo korist. Zato pa treba liberalcem bolj mej ljudi, da jih zopet pridobije za liberalne fraze, katerim so se zadnja leta odtujili skoro vsi slojevi v človeški družbi.

Hrvatski listi tožijo skoro brez izjeme o nezgodnih razmerah, ki vladajo na Hrvaškem, kjer vlada namestu božičnega miru mir groblja, v katerem so zakopane svoboščine hrvatskega naroda. „Obzor“ obžaluje, da je tudi opozicija mej seboj razdejana in da namestu načel zastopa le koristi posameznih oseb. Izražajo se želje, naj bi živo krščanstvo narodu doneslo potrebne pomoči.

Češki listi so si tudi v praznikih v laseh. Staročeski listi očitajo Mladočehom, da so izdali narod Badeniju, da so na račun strankarskih in osebnih koristij darovali sedanjemu zistemu češko državno pravo, nasproti pa dokazujejo mladočeška glasila, da je vse to neresnično, da boljše nikdo ne more zastopati narodovih koristij, kakor Mladočehi. Božičnih nazorov in čutij ni najti v čeških glasilih, ako izvažamo lepo napredujoče krščansko-socijalne liste.

Vladni listi so jako dobre volje ter se nadejajo od grofa Badenija odločnosti in delavnosti vsega najboljšega, kakor nemško-narodni in krščansko-socijalni listi ne poznajo hujšega nasprotnika za svoje ideje. Vzlasti Badeniju očitajo po pravici, da je snedel besedo, ko je obljubil, da pride na dan z volilno preosnovo še pred prazniki.

Kakor je videti iz teh raznih pojavov, ni čuti v izrazih javnega mnenja one harmonije, katere bi si želeli v blagor človeštva, in sicer zato ne, ker ne vladajo v javnem življenju načela novorojenega Sinu božjega in ker si marsikdo ta načela prikroja po svojih nazorih in namenih, ne pa po nespremenljivih zakonih večne Resnice!

Hic Rhodus, hic salta.

Iz Zagreba, 20. dec.

Naša vlada in njeni privrženci trdijo pri vsaki priložnosti, kadarkoli opozicija omenja krivice, ki jih mora hrvatski narod trpeti od mažarske premoči, da je Hrvatska lahko brez skrbi v vsakem pogledu, kajti nagodba od l. 1868 jo brani ter ni mogoče, da bi se kršile njene pravice. Take trditve slišimo vsaki dan v vladinih časopisih ter tudi za vsakega zborovanja v hrvatskem zboru. Koliko se more pa takim trditvam verjeti, uči nas vsakdanja žalostna skušnjava, posebno še dogodki v novejšem času, ko se jasne točke tako hvaljene nagodbe brezobzirno gazijo ter branitelji njeni celo preganjajo. Poglejmo, kako se brani naša nagodba v pogledu javnega poduka, ki je zadeva le našega autonomnega področja ter nimajo zajedniške ogerske oblasti nanje niti najmanjše uplivati, a še manj pa odločevati.

Skrajna narodna nestrpnost in od same ogerske vlade gojeni mažarski šovinizem hoče po celem Ogerskem stopiti vse narodnosti v mažarsko, a kaj v tem pogledu trpe ubogi Slovaki, Srbi in Rumuni, znano nam je le žalibog predobro po hekatombah nedolžnih žrtev, ki so pale v tem boju za svoj obstanek. Mažarom pa ni dosti, da se očuti njihovega šovinizma moč samo v okviru Ogorske, nego posegajo tudi že čez meje ter si smatraje tudi že Hrvatsko pripravno in sposobno za mažarizacijo. Ker jim je pa hrvatska autonomija na potu za izvajanje njihove osnove v onej meri, kakor to delajo na Ogorskem, trudijo se kot tibotapeci počasi zasejati nekoliko mažarskih šol, iz katerih naj bi se Hrvatska začela odnarodovati. Po hrvatski šolski postavi je dovoljeno osnovati narodne ter verske šole, pa so jih Mažari tudi zares že nekoliko osnovali; ali v teh šolah se mora podučevati krščanski nauk ter hrvatski jezik. Tako je v mažarskih naselbinah, kjer so šole pod nadzorom občinskega in okrajnega šolskega sveta. Mažarom pa to ni dosti, nego hočejo kar sami mažarske šole utemeljevati brez dovoljenja dotične šolske oblasti in brez obzira na pravo potrebo dotičnega okraja. Tako je lanijskega leta poglavar železniške postaje v Brodu na Savi na svojo odgovornost v sporazumljenju ravnateljstva državnih železnic v Budimpešti odprl čisto mažarsko šolo, v katero so morali otroci vseh železničnih činovnikov in delavcev, četudi so bili skoraj sami Hrvati. Za veroučitelja se ta poglavar ni niti zmenil. Ko je pa škof Strossmayer zvedel, da se v tej šoli ne uči krščanski nauk, poslal je po svoji inicijativi tjakaj veroučitelja, ki je začel v resnici tudi podučevati otroke, ali v hrvatskem jeziku, ker so mažarski znali samo trije otroci. A kaj je storil radi tega poglavar postaje? Za poduka je dal iz šole odstraniti veroučitelja, katerega je vkup z otroki zmerjal in grdil huje kot kakšnega slugo. Dogodek se je prijavil dež. vladi kot vrhovnej autonomnej šolski oblasti, a še danes ni v tej zadevi sledila nobena rešitev!

Te dni pa se je dogodil drugi tak slučaj v Zemunu. Tamošnji poglavar železniške postaje je osnoval v isto svrhu in pod istimi okolnostmi kakor poglavar v Brodu mažarsko šolo. Malo bolj podučen v šolskih zadevah je vendar hotel, da se podučuje tudi krščanski nauk, pa je zahteval od dotične duhovne oblasti veroučitelja. Škof Strossmayer odredi

za to mesto duhovna, ki zna samo hrvatski, kar je čisto dovoljno, ker so tudi v tej šoli zgolj hrvatski otroci. Ali šola mora biti po nazoru poglavarja mažarska, pa se mora tudi verouk mažarski učiti. Zatorej odpravi prvega veroučitelja ter zahteva drugega, ki zna mažarski. Da mu duhovni poglavar ni želje izpolniti mogel, je naravno, kajti radi enega ali dvoje otrok vendar ne more dopustiti, da se vsi ostali zanemarijo v krščanskem nauku. Kako drzoviti so Mažari, vidi se iz lažnjivih poročil, da je namreč škof Strossmayer tega poglavarja železniške postaje izobčil iz cerkve radi njegovega ravnanja in da bode radi tega v ogerskem zboru sledila huda interpelacija.

To sta dva dogodka zraven mnogih drugih, ki nam najbolje predočujeta, da nas naša nagodba sama ne more obraniti nasilja, če se ž njo sami ne branimo. Kako morejo Mažari to nagodbo kaj ceniti, če jo hrvatska vlada sama dovoljuje na omejen način kršiti. Kadarkoli naši opozicijski poslanci vladi očitajo tako nemarnost, dobi vselej za odgovor, da se vrši vse po postavah, ki se oslanjajo na nagodbo, (a najpriprosteji državljani vidi lahko, da tak odgovor ni resničen. Ko bi hrvatska vlada branila nagodbo z ono pogumnostjo in natančnostjo, kakor zna tlačiti naš narodni odbor proti mažarskemu nasilju, gotovo ne bi Mažari z nami tako samovoljno ravnali. Kako je naša vlada branila mažarsko zastavo, katera po postavi nima mesta na hrvatske zemlji, znano je celemu svetu po žalostnem ravnanju s hrvatskimi vseučilišnimi dijaki. Ko bi hotela hrvatska vlada razviti tako energijo proti samosilstvu mažarskemu, gotovo ne bi mogel poglavar kakšne železniške postaje po svoji volji na hrvatskem zemljišču utemeljiti mažarske šole ter izključiti verouk iz take šole. Kako energičen je vendar bil predstojnik bogočastja in nastave, ko so se preganjali hrvatski dijaki, tukaj pa, kjer se očitno krši postava, je noče braniti ter nima ni toliko moči, da se pozove tak poglavar na odgovornost radi nasilstva. V takih slučajih naj se razvija potrebna energija in naj se zahteva, da se vrši nagodba. Branimo se tujih nasilnikov na temelju postave v dejanju, ne pa z jezikom. Samo v pogumni borbi je naša rešitev!

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. decembra.

Gališki deželni zbor. V novem deželnem zboru sta se osnovala dva kmečka kluba; prvemu pripadajo poslanci, ki so bili izvoljeni na podlagi programa nove poljske narodne stranke, drugemu pa poslanci, ki priznavajo načela gališke kmetijske zveze. Deželni odbor je sklenil predložiti deželnemu zboru načrt novega lovskega zakona, kakor tudi resolucijo, v kateri se vlada pozivlja, naj kar najprej predloži državnemu zboru načrt novega jasnega in jedrnega pristojbinskega zakona.

Mladočehi in avstro-ogerska pogodba. Krakovski „Czas“ se o stališču Mladočehov nasproti pogodbi Avstrije z Ogorsko naslednje izraža: „Mladočehi sicer kažejo na videz, da so odločni nasprotniki vsake obnovitve pogodbe z Ogorsko, toda govor poslanca dr. Kramsa je kazal, da se tu ne gre samo za agitatorične namene, marveč za fakične gospo-

darske interese. Iz tega je razvidno, da se bodo Mladočehi strogo ravnali po svojih gospodarskih načelih in bodo le tedaj podpirali vlado, ako bo doobravalala njihova načela.

Italijanski tirolski poslanci baje vstopijo v prihodnjem zasedanju v deželni zbor. „Tiroler Tagblatt“ namreč poroča, da so italijanski poslanci uvideli, da ni dobro niti zanje niti za deželo, ako se še nadalje odtegujejo deželnemu zboru, in da se toraj snidejo takoj pri prvi seji. Ta sklep se mora z ozirom na uspešno sodelovanje zastopnikov obeh narodnostij tembolj pozdravljati, ker so se Italijani že dosti dolgo časa odtegovali deželnemu zboru v kvar Tirolske.

Občinske volitve na Ogerskem so večinoma dovršene. Kakor je bilo pričakovati, zmagala je vladna liberalna stranka. Katoliška ljudska stranka se je trudila za sedaj zaman, da bi si pridobila nekaj mandatov. Temu se nikakor ni čuditi, kajti ako se gode katoliškim volilcem take krivice, kakor v Stupavi, tedaj tudi največja večina ne more priti do zmage. Vkljub nečutenemu pritisku od strani židovsko liberalne vlade smemo upati, da bode kmalu zmagala pravica, in da prihodnje volitve pokažejo plod vzgledne krščanske organizacije.

Nemška socialistna demokracija se z vsemi sredstvi pripravlja na splošen štrajk, ki ima nastati začetkom spomladi. Razpošiljajo se vsakovrstni oklici in nabirajo denarni doneski. Pred vsem pa namerava osrednje vodstvo pregovoriti tudi železničarje, ki dosedaj izvanredno ne pripadajo rudeči zastavi. Vkljub izvrstni organizaciji se jim bo pa vendar zelo težko posrečilo kaj doseči s splošnim štrajkom, kajti z nabranim denarjem bodo komaj izhajali kakih 14 dni in potem bodo morali hote ali nehoti vstopiti v delo.

Za bodoče carjevo kronanje, ki se vrši v mesecu maju prihodnjega leta v Moskvi, se vrše v notranjem ministerstvu mnogovrstne priprave. Minister namerava k tej slavnosti povabiti zastopnike plemstva, mest, trgov in raznih stanov. Čestitke iz krogov ruskega prebivalstva se bodo sprejemale šele po moskavskih slavnostih, ker še ni določen dotični slavnostni red.

Belgija. V vladnih krogih se govori, da je zdravstveni položaj zunanega ministra postal jako resen. Njegove posle je začasno prevzel vojni minister Brassine. Nekateri merodajni krogi trdijo, da se ministerski predsednik že ozira po novem nasledniku. Drugi trdijo zopet, da ga je kralj že odbral.

Turčija. Sultan je vsprejel pretečeni ponedeljek velikega vezirja Rifaad-pašo v avdijenci, ki je trajala nad jedno uro. V Carigradu se trdi, da vživa veliki vezir pri sultanu popolno zaupanje, ker se mu je posrečilo (?) napraviti red in mir v Mali Aziji. Jedino v mestu Zeitun vlada še velik nemir, ker se Armenci nikakor nočejo udati turškim zahtevam. Predvčerajšnjim se je vnel jako hud boj mej Armenci, ki štejejo blizu 15.000 mož. Včerajšnje poročilo iz Carigrada poroča, da so turške čete osvojile mesto po mnogem naporu. Armenci so ubežali v gorovje in popustili vse svoje imetje. Pri tem činu so se godile Armencem najgorje krivice in krvoločni Turčini se strgo ravnajo po povelju svojih voditeljev, da se morajo namreč pomoriti vsi mestni prebivalci, ako se z lepa ne udajo.

„Slovenska Matica“.

CV. odborova seja v četrtek dne 19. dec. 1895. I.

Navzočni: Gg. Fr. Levec (predsednik); A. Bartel, dr. H. Dolenc, dr. A. Jarc, A. Koblar, A. Kržič, dr. Fr. Lampe, dr. J. Lesar, M. Pietersnik, dr. L. Požar, S. Rutar, dr. J. Starč, Fr. Stegnar, J. Sušnik, A. Tavčar, J. Vavrč, Fr. Wiesthaler in V. Zupančič (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 19.

Predsednik konstatuje sklepčnost, pozdravi navzočne in otvori sejo.

Zapisnik o CIV. odborovi seji, overovljen po odbornikih profesorjih dr. L. Požarju in A. Tavčarju, se odobri brez ugovora. Današnjemu zapisniku se imenujeta za overovatelja odbornika A. Koblar in F. Stegnar.

Na ogled je zapisnik o seji književnega odseka z dne 17. decembra t. l.

Na znanje se vzame, da je Matica vdovi pokojnega društvenega ustanovnika in poverjenika dne 30. oktobra v Zagrebu umrlega prof. dr. F. Celestina, ob njegovi smrti izrazila brzojavno sožaljenje in prejela za to sožaljenje pismo zahvalo.

Matica je svojemu častnemu članu, bivšemu deželnemu predsedniku, gosp. baronu Andreju

Winklerju dne 8. novembra t. l. v zvezi s Citalnico ob njegovi sedemdesetletnici brzojavno čestitala in prejela še istega dne brzojavno zahvalo, ki se glasi: „Ginjenim srcem se zahvaljuje obema slavnima društvoma za prijazno in dobrohotno pomnenje ob svoji sedemdesetletnici ter jima vošči še nadaljno uspešno in blagonsno delovanje narodu v prid. Winkler m. p. (Odobranje).“

Sprejme se književno zvezo z redakcijo četrtletnika „Acta et commentationes universitatis Jurievensis“ v Jurjew-Deptu na Ruskem in sklene se budimpeštanski akademiji priporočiti, naj za vzdrževanje v predzadnji seji vsprejete književne zveze mesto „Ungarische Revue“, ki z novim letom preneha, pošilja Matici druge nemadbarske publikacije, v prvi vrsti kake slovanske in nemške spise dr. Asbothove.

Prošnji „Slov. učit. društva“ v Ljubljani, naj bi Matica gmotno kaj prispevala k Praprotnikovemu spomeniku in pa spominski plošči na rojstni hiši, se ugotovi.

Gledé nove izdaje „Zemljevida slovenskih pokrajin“ je po nasvetu odbornika prof. Rutarja, ki je stavil razne alternative za to delo, povprašati vojaški-geografski zavod na Dunaju, koliko bi približno stal takšen zemljevid.

Določijo se pisateljske, vredniške in korektorske nagrade nespremenjeno po dotičnih nasvetih književnega odseka.

Načelno se odobri, da Matica izdaj za prihodnje leto šestero knjig, namreč: 1. Letopis za leto 1896. Vrednik profesor Bartel; obseg 17 do 18 pol. 2. Dr. Glaser: Zgodovina slovenskega slovstva. III. del. (Ako je ostalega gradija preveč, ga je deliti v dva zvezka.) 3. Dr. Strekelj: Slovenske narodne pesmi. II. snopič. (12 pol.) 4. I. Šubic: Električna podobami. (15 pol.) 5. S. Rutar: Tržaška in Istra (opis). 10 do 12 pol. 6. Ant. Knezove knjižnice III. zvezek. (10 do 12 pol.)

Gledé „Obče zgodovine slovenske“ se pritrdi nasvetu književnega odseka, da je odseku treh zgodovinarjev (gg. Rutar, V. Zupančič in Koblar) poveriti nalogo, naj sestavi in v končno odobrenje predloži načrt o sestavi in razdelitvi vsega dela.

Iz gospodarskega odseka se vzemó na znanje poročila o končni škodi na hiši po potresu in o pokritju te škode, dalje koraki, katere je odsek napravil na merodajnem mestu radi olajšav za pristojbine.

Ker so računi onih tiskarn, ki so svoje delo že izgotovile, v redu in v soglasju s pogodbo, jih je izplačati.

Poročilo tajnikovo o poverjeništvih se odobri brez ugovora. Nove poverjenike so dobile Jesenice, Devin in Beljak; novo poverjeništvó se je osnovalo za goriške bogoslovce; prenehalo je komaj zasnovano vodiško poverjeništvó in se spojilo s kamniškim.

Rešilo se je več prošnja za književna darila, med njimi prošnja „Knjižnice slovanskega seminarja na Dunaji“. Matica je prejela za darila več zahvalnih pisem.

Od zadnje seje je pristopilo Matici 113 letnikov, plačalo pa za letos 2230. Končni rezultat kaže letos prirastek kacic 170 društvenikov. Le peščica je za letos še na dolgu, dotlej pa, ko izidejo knjige, poravna tudi od teh še večina svoj zaostanek.

Knjižnici je prirastlo od zadnje seje 185 knjig, zvezkov in časopisov; velika večina po zameni, največ nemških, ruskih in čeških.

Ko se odobri še nasvet podpredsednika dra. Lampéta, naj Matica dela na to, da se kupi najnovejši Prešernov kip, krasen umotvor kiparja Gangla, zaključí predsednik sejo ob pol sedmih zvečer.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. decembra.

(Deželni zbor kranjski) prične jutri svoje zborovanje. Ob 10. uri je v stolnici slovesna sv. maša, katero daruje poslanec kanonik Klun. Potem se zbero poslanci na starem strelišču, kjer se bode letos vršilo zborovanje.

(Božičnice v Marijanišču) bodo 29. decembra, 1., 5. in 6. januarja ob 5. uri zvečer.

(Božičnica), katero je priredilo včeraj zvečer v prostorih „Tonhalle“ slov. katol. delavsko društvo,

se je povsem dobro obnesla. Posamne točke vsprejete so se vršile jako točno, posebno pa moramo pohvalno omenjati društvenega pevskega zbora, ki je pod vodstvom neumornega pevovodje čast. g. Ferjančiča najtočneje izvajal vse pevske točke. Po izbornem pozdravu društvenega predsednika gosp. Pelca smo imeli mnogo prilike radovati se nad šaljivo-resnimi predstavami pri posamnih točkah. Nad vse smo se pa smijali „dobrovoljnemu ponočnjaku“, ki nas je presenetil s svojim nad vse šaljivim opisom njegovih družinskih razmer. Lepi zabavni večer se je zaključil s srečolovom, ki nam pa ni povsem ugajal, ker je bilo preveč praznih listkov. Slovensko-katoliškemu društvu pa želimo, da bi nam kmalu zopet priredilo jednako zabavo v razvedrilo povabljenih gostov in v svojo gmotno korist.

(Iz Planine) se nam piše, da so imeli dne 23. t. m. v župnišču navadno božičnico. Kneinja Matilda Windisch-Grätz-ova je obdarila 72 šolskih otrok z raznovrstnimi oblačili. Kadar je žlahtna gospá o Božiču v Planini, se napravi božično drevesce v graščini Haasberg in obdarovanje šolske mladine se vrši ob navzočnosti cele knežje rodbine. Letos pa je morala plemenita gospa v Lvov k obolelemu sinu, zato se je smrečica z vsem, kar k nji spada, prenesla v župnišče. Po kratkem prisrčnem nagovoru g. župnika se je pričela razdelitev. To so bili veseli otroci, ko so dobili nekateri celo obleko, drugi pa kape, zavratnice, zapestnike, rokavice in nogavice, rute za v žep in za na glavo in platna za srajce. Zlasti zadovoljne so bile deklice, ki so prejele velike zimske rute, takozvane „henke“, katerih je bilo 12. Za te je vsako leto več tednov poprej nadležno priporočevanje. Kaj bi ne bilo? Saj ga potem tudi mati katerikrat ogrnejo za v cerkev. Jeden dober „henk“ zaleže za vse ženstvo pri hiši. Povrh vsega so dobili otroci vsak veliko štruco in jabolko. Tudi svečice z drevesca so se med nje razdelile. Naj dete božje preblagi dobrotnici obilno poplača ljubezen in radodarnost do naše šolske mladine!

(Iz Metlike) dne 25. dec.: Dvanajstletni sin tukajšnega posestnika Ivca je bil prešel iz domače hiše; nihče ni znal kam. Dolgo so ga iskali, pa zastonj. Slednjič so ga našli na Hrvaškem — mrtvega. V valovih Kolpe je iskal in našel konec svojega mladega življenja. Vzrok samomoru je bilo baje neusmiljeno strahovanje v domači hiši. Ko je odhajal iz hiše, je imel pri sebi nekaj denarja. Ta denar je pustil doma, s seboj pa je vzel molitveno knjižico in rožni venec. Ta nesrečni dogodek naj bo v svarilo tistim starišem, ki delajo s svojimi otroki kakor z nemo živino. — Pa še nekaj žalostnega mi je poročati. Na sveto noč je lepa navada, da gori v krščanskih hišah luč do jutra. Naše mesto pa, ki je sicer vsako noč razsvetljeno, je na sveto noč ostalo temno. Je-li tega kriv tisti, ki prižiga svetilke po mestu, ali kdo drugi?

(Iz Sorice,) 26. decembra. O Božiču smo dobili novi občinski odbor. Izvoljeni so: Fr. Pfeifer, županom; občinski svetovalci so: Matej Gasser, Jan. Fröhlich, Jernej Zbontar in France Prezelj. — Ponuja se nam pa tudi drugi neljubi gost, hripa, ki ima v mehkem južnem vremenu prav dobro pomoč, da huje ljudi nadleguje. —lj.

(Slovensko gledališče.) Pri sinočni reprizi „Brata Martina“ je bilo gledališče razprodano. Hvalevredno je, da se občinstvo zanima za narodne igre, ker dobra narodna igra najlože plemeniti. Taka slučajno dobra narodna igra je „Brat Martin“, ako prezremo že pri premijeri grajane napake, ki pa bistveno ne motijo celote. „Brat Martin“ je jedna tistih redkih srečnih narodnih iger, ki nekako slabé očitane veljavnih nemških kritikov, da je v sedanjih „narodnih igrah“ prav malo umetniške primesi, polno lesenih karakterjev. Semtertje je v novi igri res nekaj oživljajočega. Najbolj nam prija živa „pridiga“ občinstvu v tretjem dejanju, katero s pravim humorjem igrata Lipe Crviček (g. Podgrajski) in huda njegova žena (gospica Polakova). To klasično dejanje menda nosi igri takó velikih uspehov na Dunaji. Razpor med mlinarico in mlinarjem narisane s poetično preprostostjo. To res seže v srce, posebno, če se tako domače in nepretirano igra, kot sta to storila gospica Slavčeva in gospod Danilo. Isto moremo reči o gosp. Inemánovem „Bratu Martinu“, želeli bi le nekoliko točnejšega in slovniškega izgovarjanja končnic, kar se poslednji čas na slov. odru sploh preveč zanemarija. Izmed manjših ulog nam je klepetava krčmarica Spela gospice Mat. Nigrinove najbolj ugajala, prav pohvalno pa moramo omenjati varnega nastopa go-

jencev: dramatične šole. Tudi v tem se je letos pokazal napredek, mal sicer, ali vendar za resno uprizorjanje večjih narodnih iger prav znaten. — V nedeljo: „Janko in Metka“.

(Razpisane službe.) Na dvorazrednici v Loškem Potoku razpisano je drugo učiteljsko mesto s plačo IV. razreda in začasno prostim stanovanjem. Prošnje do 20. januarja 1896 c. kr. okr. šol. svetu v Kočevju. — Na 4 razrednici v Kostanjevici četrto učiteljsko mesto. Prošnje do 6. januarja 1896 c. kr. okr. šol. svetu v Krškem. — Na 3 razrednici v St. Ruprtu 3. učiteljsko mesto. Prošnje do 31. januarja c. kr. okr. šol. svetu na Krškem. — Na 1 razrednici na Sv. Gori mesto učitelja-voditelja. Prošnje do 20. januarja c. kr. okr. šol. svetu v Litiji. — Na 4 razrednici v Vipavi 2. in 4. učiteljsko mesto. Prošnje do 25. januarja c. kr. okr. šol. svetu v Postojini. — Na Rakeku je razpisana služba poštarja. Prošnje v 4 tednih poštni direkciji v Trstu.

(Koroški dež. zbor) se snide dne 2. januarja prih. l. ob 10. uri. Ob 9. uri bode v uršulinski cerkvi običajna sv. maša. Na vspeh prve seje so poročila dež. odbora o zapisnikih, dopolnilni volitvi in volitev odsekov. — Deželna doklada se bode prihodnje leto zvišala od 46 na 51 odstotkov! Znižala se bode svota za zemljiško-odvezni zaklad od 14 na 9 odstotkov. Proračun kaže nepokritega primanjkljaja 97.000 glđ. Toliki „uspehi“ čisto liberalnega gospodarstva!

(S Koroškega.) dne 25. decembra: Občinski zastop v Dješkah je imenoval tamošnjega vč. gospoda župnika Aud. Brežan-a, ki deluje že 23 let v tem kraju, častnim občanom. — Nemško katoliško-politično društvo je v minulemu letu zelo čvrsto in uspešno delovalo, kakor vidimo iz poročila pri obnem zboru. Napravilo je 45 shodov, ustanovilo 7 posejilnic, 2 se ustanavljati, razdelilo 6000 raznih knjižic. Pristopilo je 470 novih udov, vseh vkup je 3000. Dohodkov je društvo imelo 756 glđ. 70 kr., troškov 640 glđ. 55 kr. Te številke jasno pričajo, kako vrlo napreduje med koroškimi Nemci katoliško gibanje, vkljub mnogoterim velikim težavam po vztrajnem trudu vrlih boriteljev za sveto stvar! — Svitli cesar je potrdil zakon deželnega zbora koroškega, da se napravi nova občina Knezovo pri Sokovem.

(Miklavžev večer) je letos že tretjikrat priredila Ljutomerska čitalnica pri g. Sršenu. Miklavž je otroke izpraševal iz krščanskega nauka, angelj pa jih je obdaroval s sladlicami, tiste, kateri so kaj znali. Soba je bila natlačena otrok in odraslih ljudi. Krampusja pa so se otroci že precej privadili in niso imeli takega strahu pred njim, kakor prejšnja leta, dasiravno je bil jako grd in ves kosmat. — Po novem letu namerava čitalnični odbor prirediti nekoliko zabavnih večerov s prednašanjem in govori.

(Spodnještajerske novice.) Navdušenje za preblašeni „raj“ je mej našimi Nemci čim večje in pruski duh ter oboževanje „piklhaybe“ se vzlasti mej štajerskimi Nemci in nemškutarji vedno bolj širi. V nemški državi nabirajo darila, da jih za božičnico darujejo pri nas lačnim slovenskim otrokom, katere so privabili v posilnemške šole. V Gradci pa je prusijanstvo postalo že kar očitni „kultus“. Povsodi se prodaja mesto našega cesarja nemški cesar z rodbino in Bismarck; še celo slanikom in klobasam dajejo ime Bismarck. — To vam je „zvesti“ Gradec! Prav imajo slovenski poslanci, da so mu obrnili hrbet. — V Studenicah pri Polčanah ustanovili so bralno društvo. Na sv. Stefana dan je bilo ustanovno zborovanje v gostilni gosp. J. Koropecja. Otvorni govor je govoril gosp. Dragotin Hribar iz Celja. — V Slov. Bistrici snujejo godbeno in pevsko društvo. Dasi so slovenjebistriški veliki Nemci na vse kriplje agitovali, so vendar pri volitvah veleposestnikov v okrajni zastop slovenjebistriški zmagali Slovenci. S tem jim je zopet zagotovljena večina v tem zastopu. Slava narodnim volilcem! — Novo pošto dobili so pri sv. Ani v Slovenskih Goricah. Ta bode v zvezi s Cmurekom. Tudi v Solčavi bodo pošto odprli za nedolgo. Tako bodo od Celja do Solčave ob Savinji imele svojo pošto brez malega vse župnije. (Zalec celo dve).

(Iz Ljutomera) se nam poroča, da so se navadne božičnice za otroke obhajale v slovenski Franc-Jožefovi šoli dne 21. dec. ter je bilo 246 otrok obdarovanih z obleko in kruhom; v nemški šoli pa dne 24. decembra, kjer so bili obdarovani vsi, nekateri z obleko, drugi pa s potrebnimi učili. Koliko jih je bilo obdarovanih, ni moči dognati, ker nihče ne ve, koliko jih to šolo obiskuje. V šoli jih je navadno 50—60. Gosp. učitelj trdi, da jih je 38 in novi gosp. pristav dr. pl. Duker, podpredsednik šulvereinske ljutomerske podružnice je trdil, da jih je 98 v šoli. Tukaj se vsi čudijo, kako da pride c. kr. sodnijski pristav v predsedništvo šulvereinske podružnice.

(Iz Buzeta) [Mixtum compositum]: Ker ne morem poročati vsakega fakta posebej, zato dovolite, da omenjam še le sedaj glavnega zborovanja isterske Ciril in Metodove družbe. — Bilo je dne 10. novembra v prostorih gosp. Tončiča v Strpedu. Kakor povzamemo iz poročila, obstoja društvo jedno leto in ima 54 članov. Denarni prispevki sicer niso najboljši, ker plača redni ud le po 20 kr. na leto — a naš kmet da, kar ima. Denar mu gre težko od rok, ker mu tudi ne pride v roke. Med slučajnostimi je bil z odobravanjem sprejet predlog gosp. Jur. Flego, ki želi, da bi se člani podružnice skupno s člani drugih podružnic Ciril in Metoda vdeležili sv. maše na dan Slovanških blagovestnikov. Odbor je bil po kratkej debati izvoljen prejšnji. V obče moramo reči, da je društvo vspevalo. Najbolji smoter, podlaga tega društva je zagotovljena: Hrvat se zaveda svoje dolžnosti. On ve, kako se ima obnašati proti zvičajnemu Italijanu, ve pa tudi, kako braniti svoje otroke proti grabežljivim agitatorjem brezverske „Lege nationale“. — Dne 3. decembra pričela je poštna zveza med mestom in deželo — hvala za ves trud gospodu županu, odvetniku Dr. Trinajstiću. Kakor je po Kranjskem navađa, da nosijo „poti“ pisma iz poštne postajališča v gorska zakotja, tako so pričeli tudi tukaj. Osamljeni kmet dobiva lahko vsaki drugi dan poročila od svojih oddaljenih znancev, na kar je prej moral čakati cel teden in še tedaj je moral priti po pismo sam. Upamo, da je mnoga neprilika odstranjena; saj se kmetu ni bat, da bi vinotržec iz Kranjske prišel prej, kot dopisnica, s katero poroča, da pride. Ker sem ravno pri tem, ne smem zamolčati, da so nas Kranjci letos zelo pogosto obiskali, ter tako pripravljali sebi gotovo dobro vino, a našemu kmetu pa pripogili izmo denarne zadrege. Kupovali so večinoma le belo vino, črnega se boje, češ je tudi to belo, samo pobarvano. No, naš kmet je pošten in mu je lahko zaupati. Torej, pustite strah in pridite še po črno, katerega je še na izobilje. Kaj pomaga kmetu, če mu le to ostane v kleti ter ga ne more spečati? Ako je mošnjiček prazen, tudi naš kmet ne more plačevati visokih davkov, ne more si pripraviti potrebnega orodja za nadaljne obdelovanje zemlje, ne more sploh živeti. Ali vino ali kamenje! Če ni nič z vinom je slabo za našega kmeta; kamenje je pretrdo za želedec. — Rekel sem, da je naš kmet pošten in mu je lahko zaupati. A zakaj? Ker se boji Boga. Vesel je pogosto — šaljivih ljudi ni dosti, ker jim skrb za vsakdanji kruh preganja humor — a pri tem prešinja vse njegovo življenje najbolj čut sv. vere. Počivajoč od svojega trudopolnega dela se zateče k molitvi. Izmed te jim je najbolj priljubljen rožni venec. Pred 15 leti ga niso znali moliti, sedaj je težko dobiti hišo, kjer ne bi ga ne molili vsak večer posebno v adventu in postu. Dosti imajo tudi svojih posebnih praznikov, med temi je najimenitnejši „blagdan Majke božje od zdravlja (21. nov.)“. Prejšnji dan se postijo, a na praznik ostati brez maše, imajo za greh. Skoro na isti način praznujejo sv. Lucijo, le s tem razločkom, da cerkve ta dan niso tako natlačene kot prejšnji dan. Zakaj je pri nekaterih tukajšnjih družinah sv. Lucija prevzela posej sv. Miklavža, si ne morem razložiti. Tu „nastavljajo“ otroci sv. Luciji, kot na Kranjskem sv. Miklavžu. Toliko sem hotel omeniti na tej strani. Krenimo na drugo. Mislite li, da bodem isto trdil o Buzečanih? Nikakoršnega verskega čuta, nikake molitve. Cerkev mu je deveta briga; 2, 3 krat na leto gre k maši — če je dobre volje, če pa je slabe — ga ni sploh nič. To pa trdim, ne vporabljam kake hiperbole ali

pa boječ se kakih neslanih popravkov in zavijih „ni res“. Zvon, ki vabi Buzečana k maši, zbudi sicer njegovo ušesno mreno ali njegove zastarele vesti ne stresa. Taki so stari, taki mladi. Nekega dne je katehet tukajšnje šole poslal k očetu učenčevem opomin, da naj pogostejše pošilja svojega sina ob nedeljah v cerkev. Ali kako se odreže skrbni oče: „Jaz nisem šel in ne bom šel, a moj sin pa naj dela, kakor mu drago“. Zastonj je trud voditelja, zastonj trud kateheta te šole, ako roditelji sami podirajo, kar se sežida dobrega v šoli. Učiti kletvine in fanatično sovraštvo proti cerkvi in nje duhovnikom ucepati svojim sinovom, ucepati zaničevanje proti neitalijanskej narodnosti, to je svrha in cilj odgoje buzeških roditeljev. Jeli potem čudno, da žugsajo šolski otroci katehetu s kameni? A z druge strani, jeli čudno, da ne blagoslovlja Gospod Bog delovanja in truda Buzečanov. Revščina jih tare, da skoro tri četrtine našega mesta ne ve opoldne, kje dobiti zvečer za priljubljeno polento! In vendar se ne spametijo! Naši junaki zbirajo spominke iz prastare rimske dobe. Lepo hranijo in ograjajo jih z veliko železno pregrado, da kdo ne oblati ali celo ukrade dragocenih zakladov presrečne preteklosti. Ne bi bilo li boljše, da bi same sebe postavili za ograjo in svoje sestrane kosti kazali svetu v svarilen opomin prihodnosti: „Bodi prijatelj z Bogom, stori, kar On zahteva, drugače gorje, prokletstvo tebi in tvojim naslednikom!“ Konečno še omenjam, da z veseljem beremo v časopisih o premeščenju našega pristava gosp. Martignellija. Nikdo ne boče potetil solze za njim in že prej se je pripravljaj odbor, ki bi gosp. pristavu preskrbel extra brzovlak, s katerim bi se odpeljal čim prije. Upamo, da gre kmalu, kar pričča razbijanje, razmetavanje in pospravljanje po njegovih sobah. Novodekretiranemu gospodu pristavu I. Guzelju pa želimo vsi tukajšnji Neitalijani na izobilje sreče in zabave v sicer pustem praznem Buzetu! Ravno svršujem, ko mi nekdo pripoveduje o pretepu med dvema kmetoma. Sprla sta se za 95 kr. Segla sta si v lase, in jeden preveč vročkrven, pobere kamen ter lep po glavi. Revež je obležal mrtev. Bog bodi milostljiv obema!

Društva.

(Ljubljansko gasilno društvo,) katero potrebuje podpore in simpatij vsega meščanstva, je v takih rokah, da njegovo vodstvo večino ljubljanskega prebivalstva čisto naravnost izživlja. Te dni smo opazili na vogalih vabila požarne brambe na neko „Christbaumfeier“, kakor je čitati na prvem mestu. To sicer ni nič posebnega, ali v tej malenkosti široko reži vedno nemškutarenje društvenega odbora. Vsako preziranje dejanjskih razmer v Ljubljani zasluži ostro grajo in če se to preziranje dosledno vrši, moremo si le misliti, da je v tej doslednosti skrit določen namen. Ali pa gospodje pri vodstvu niso napredovali s časom — potem pa tudi niso več za sedanje razmere. Če se pri nas gasilstvo in slična društva ne prilagodé razmeram tako, kot so se na Češkem, ne bodo procvitala. Slovenci hočemo slovensko gasilstvo!

(Vabilo na božičnico) katero priredi katoliško društvo za delavke dne 29. decembra t. l. ob 6. uri zvečer, v društveni dvorani na Zabjaku štev. 8. Vspored: 1. Pozdrav. 2. „Društvena“, poje društven zbor. 3. „Sveta noč“, poje društven zbor. 4. „Hadjukova oporoka“, prednaša M. Klepec. 5. „Lepa naša domovina“, poje društven zbor. 6. „Indijski siroti“. Igrokaz v treh dejanjih, spisal F. Finžgar. 7. „Domovini“, poje društven zbor. 8. Srečolov. — Vstopnina: Za redne in podporne člane 10 kr., za povabljenе goste 20 kr. — Čisti dohodek je namenjen bolnim članom. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Vabilo) na božičnico, katero napravi katoliška delavska družba v Idriji svojim družbenikom v nedeljo dne 29. decembra t. l. v pivarni pri „črnem orlu“. — Vspored: 1. Dr. Fr. Witt: „Bod' hvaljen Jezus Kristus“, mešan zbor. 2. Jos. Vole: „V sveti noči“, deklamacija. 3. Dan. Fajgelj: „Božična“, moški zbor. 4. Ant. Hribar: „Morske deklice“. 5. Nagovor preč. g. kateheta Fr. Oswald-a. 6. M. St.: „Jezušček v gozdu“. 7. Jezusovo rojstvo, tri žive pod. 8. * * „Veseli dan“, meš. zbor. 9. * * „Na svet večer“. 10. L. Pesjakova: „Božično drevo“. Mej točkami sviranje na gosli, citre in harmonij. Blagajnica se odpre ob polu 5. uri. Začetek ob polu 6. uri zvečer. Vstopnina: Za ude 10 kr., z družino 20 kr. — Družbeniki smejo seboj pripeljati prijatelje družbe, katerih vsak plača 20 kr. vstopnine. — Utjudno prosimo premožnejše gg. družbe-

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

nike, naj blagovole darovati kak mali dar kot do-
bitek pri božičnem drevesu vsaj do dne 26. t. m. v
družbine prostore. — K mnogobrojni vdeležbi vabi
Načelnistvo.

Telegrami.

Dunaj, 26. decembra. V ljudski dvo-
rani mestne hiše se je vršil dobro obiskani
shod obrtnikov, na katerem so govorili po-
slanci Lichtenstein, Lueger in Gesmann.
Zborovaci so soglasno ugovarjali proti za-
varovalni dolžnosti za male obrtnike.

Dunaj, 26. decembra. Ces. namestnik
grof Thun je dospel danes iz Prage.

Dunaj, 26. decembra. Danes se je vr-
šilo 12 mnogoštevilno obiskanih socijalno-
demokratskih shodov, na katerih se je ob-
ravnavalo vprašanje glede dunajskih občins-
skih volitev. Zborovanje se je vršilo povsem
mirno in vsprejetih je bilo več resolucij glede
sprememb volilnega sistema, domovinskega
in drugih zakonov.

Dunaj, 25. decembra. „Wiener Zeitung“
javlja, da je kardinal Sembratovicz znova
imenovan namestnikom deželnega maršala za
Galicijo.

Dunaj, 27. decembra. Cesar je dospel
danes zjutraj z Monakovega.

Dunaj, 27. decembra. Na včerajšnjih
socijalnodemokratskih shodih se je vspre-
jela resolucija, v kateri se zahteva, da se
črta v dunajskem občinskem pravilniku pa-
ragraf, ki določa, da se mora izvolitev žu-
pana potrditi od cesarja.

Brno, 27. decembra. Mladočehi živahno
agitujejo za ustanovitev češkega vseučilišča
na Moravskem. V prihodnji seji poslanske
zbornice bodo mladočehski poslanci predložili
od vseh čeških občin podpisano peticijo ter
odredili deputacijo k vladarju, ki naj bi iz-
poslovala novo visoko šolo. Neki češki na-
rodnjak je obljubil, takoj po dovolitvi daro-
vati 200.000 gld. za vseučilišče.

Cetinje, 26. decembra. Črnogorska vlada
je uradno izjavila, da se udeleži svetovne
razstave v Parizu v letu 1900.

Rim, 26. decembra. „Agenzia Stefani“
se poroča iz Carigrada: Po poročilih iz
Aleppo so vzele cesarske čete mesto Zeitun,
vstasi so ubežali v gorovje. Italijanski parnik
„Singapore“ je dospel danes sem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
24	9. zvečer	730.7	+0.8	sl. zah.	dež	19.2
25	7. zjutraj 2. popol.	728.7 728.0	+0.9 +2.5	pr. m. svzh. sr. zah.	dež "	
25	9. zvečer	730.1	+2.1	sl. zahod	oblačno	9.9
26	7. zjutraj 2. popol.	731.0 731.7	+1.7 +4.0	sr. svzh. sr. vzvzh.	oblačno skoro oblč.	
26	9. zvečer	732.8	+2.8	brezv.	oblačno	0.0
27	7. zjutraj 2. popol.	733.2 736.1	+1.2 +1.4	sl. sever sr. vzh.	oblačno "	
Srednja temperatura 21., 25. in 26. dec. +1.3°, +1.8° in +2.8, ozir. za 3.7°, 4.3° in 5.3 nad normalom.						

„Sicara“

Dunajska borza.

Dne 27. decembra.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 „ 65 „
Avstrijska zlata renta 4%	120 „ 55 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 30 „
Ogerska zlata renta 4%	120 „ 80 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97 „ 70 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	992 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	351 „ 50 „
London vista	121 „ 15 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 27 1/2 „
20 mark	11 „ 84 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 60 „
Italijanski bankovci	44 „ — „
Č. kr. cekini	5 „ 74 „

Dne 24. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	141 gld. — kr
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	151 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 „ 20 „
Tisinske srečke 4%, 100 gld.	137 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ — „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	105 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	— „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 40 „
Prioritetne obveznice državne železnice	218 „ 75 „
južne železnice 3%	161 „ 50 „
južne železnice 5%	131 „ 50 „
dolenjskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	130 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	68 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	68 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	53 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3320 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	440 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 „ 25 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	62 „ — „
Montanjska družba avstr. plan.	70 „ 75 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	144 „ — „
Papirnih rubljev 100	139 „ 25 „

Nakup in prodaja

vsa vrsta državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Mesarična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za doslej kolikor je mogoče visocega
obresovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

771 1-1

Naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem tužno vest, da je poklical Vsemogočni k
Sebi iskreno ljubljeno mater

Marijo Verbič roj. Kenk

prevideno z zakramenti za umirajočo, na Stari Vrhniki.
Pogreb boče jutri v soboto, dne 28. t. m. do-
poldne ob 9. uri s sv. mašo za dušnico.
V Ljubljani, dne 27. decembra 1895.

Marija Borštnik roj. Verbič.

Mesto posebne naznanila.

770 1-1

Franja Čuček roj. Žužek, vdova c. kr. sod-
nijskega pristava, tužnim srcem naznanja v svojem in
imenu svoje hčerke **Fance**, da je nje ljubljena hčerka,
oziroma sestra

Marta

danes v sredo, dne 25. t. m., ob 3. uri popoldne po
kratki in mučni bolezni, stara 2 1/2 leta, umrla.
Pogreb boče v petek, dne 27. t. m., ob 3. uri
popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 25. decembra 1895.

Prečast. duhovščini
za liturgično uporabo najbolj priporočeno.

V. A. Vinding-a
v Bistrici ob Dravi na Koroškem
patentovano, na posebni način prirejeno,
oglje za kadilnice
100 komadov gld. 1.80, poštni zabojček po
150, 200 in 300 komadov.
Pri naročilih blagovoli naj se posluževati
nemškega ali latinskega jezika. Dobi
se tudi patentovani stonj za večne luč.

Priznanje. Pri Vas naročeno in prejeto oglje za kadilnice
smo porabili. Vaša iznajdba je res krasna, namenu popolnoma
zadostujoča in praktična. Blagovolite mi poslati zopet zabojček
s 300 komadi — Malteški redovni konvent v Pragi, III, Bad-
gasse 4, v maju 1895. I b l, t. č. superijor. 19 52-41

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja

tinktura za kurja očesa

Sigurno sredstvo proti kurjim oče-
som in otrdelosti kože na nogi, ima ve-
liko prednost, ker se s čopičem namaže na boleči
del noge.
Stekleničica z navodilom za rabo in s čopičem
vred velja 40 kr., dvanaest stekleničic
3 gld. 60 kr. 785 4

Dobiva se v

lekarni Trnkóczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

**Stanarinske
knjižice**
za stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ko-
mad po 15 kr., 10
komadov vкуп 1 gld. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Auer-jeva luč.

**50%
se prihrani
na plinu.**

Auer-jeva luč.

**Najcenejša,
najlepša,
najbolj
prijetna luč.**

Cena svetilke 5 gld.
brez strešice in montaže.

Dobiva se v 656 15-14
plinovi tovarni.

Auer-jeva luč.